Donderdag 24 Januari 1946 — DAGBLAD — 63 ste Jaargang No. 4718

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2,50 gld.; Bovenwinden, Suriname 2,50 gld.; en het buitenland 3 gld.

Hoofdredacteur: Dr. Joh. Hartog. Postbus 80, Willemstad. Redactie-adres Consciëntiesteeg 27.

Uitgeefster en Administratie: Paulus-drukkerij, Consciëntiesteeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad N.W.I. Voor Aruba: J. E. Croes, Postbus 14, Oranjestad; tel. 38.

Er komt een Atomaire Commissie

Ruslands actie tegen Engeland vindt weinig steun.

Polen een Politiestaat, zegt Bevin.

MORGEN VERGADERT DE VEILIGHEIDSRAAD.

De Veiligheidsraad maakte bekend, dat men morgen om 10.30 uur Curaçaose tijd bijeen zal komen om de Russische beschuldigingen aan het adres van Groot Britannië inzake de bedreiging van de wereldvrede door de politiek in Hellas en Indonesië te bespreken. De bekendmaking zeide ook ,dat Irans beschuldigingen tegen Rusland betreffende de inmenging in Azerbajan zullen worden overwogen. Het zal een openbare bijeenkomst zijn (Londen, (AP) 24.1).

OM DE AANDACHT AF TE LEIDEN.

De Sovjet-pers bevatte een bericht van Tass uit Teheran volgens hetwelk de bladen aldaar zouden hebben verklaard, dat de indiening van de quaestie van Azerbajan bij de Organisatie der Verenigde Landen geschiedde om de aandacht af te leiden van de toestand in Indonesië, Brits Indië, Indo-China en Egypte. Het nieuwsblad „Shakhbaz" zou hebben gezegd, dat dit optreden van de Iranese regeringskringen „strookt met het verlangen van sommige buitenlandse kringen" (Moskou, (AP) 24.1).

VERKLARINGEN VAN BEVIN.

Over Spanje.

Ernest Bevin heeft aan het Britse Parlement medegedeeld, dat de quaestie van Franco's regime „voortdurend in overweging" is bij de Britse regering. Hij zeide, dat de regering bij alle voorkomende gelegenheden haar afkeer van het Franco-regime „dat onze vijanden gesteund heeft" te kennen heeft gegeven. Elk nieuw regime moet evenwel de steun van het volk hebben.

Bevin ontweek een vraag van het Labourlid Majoor L. Wilkes of Groot Britannië van plan is het voorbeeld van vele andere landen, waaronder Rusland, te volgen door de erkenning van Franco in te trekken.

Bevin zeide: „Het gaat er maar om welk voorbeeld je wil. Ik zal mij niet lenen voor afleidingstactieken".

Over Java.

Bevin deelde aan het Lagerhuis mede, dat de landing van Nederlandse troepen op Java op het huidige ogenblik zeker uiterst riskant is, aangezien zij aanleiding zou kunnen geven tot een uitbarsting. Hij antwoordde „zeker" op de vraag van Tom Driberg of hij van mening was, dat de aanvoer van meer Nederlandse strijdkrachten naar Java „aanleiding zou kunnen geven tot een ramp". Bevin weigerde evenwel te antwoorden op de vraag van het Labourlid Sir Charles Edwards „Welke belangen dienen wij; hoe lang zullen wij op Java moeten blijven?" Evenmin gaf hij antwoord op de vraag van Sir Charles of de Nederlanders „reeds in staat zijn de volle verantwoordelijkheid voor de belangen aldaar op zich te nemen".

Over Polen.

Bevin bestempelde Polen als een „politiestaat", doch weigerde te antwoorden op de vraag of hij aandringen op een algemene verkiezing in Polen „voordat alle mogelijke leiders van de oppositie vermoord zijn".

Bevin zeide echter, dat hij „ernstig bezorgd is over het aantal politieke moorden dat de laatste weken in Polen gepleegd is". Hieraan voegde hij toe, dat de moorden op vele plaatsen schijnen te wijzen op medeplichtigheid van de Poolse Veiligheidspolitie. „Ik acht het noodzakelijk dat de voorlopige regering ogenblikkelijk een einde maakt aan deze misdaden en opdracht geeft tot het houden van vrije verkiezingen zodra dat mogelijk is overeenkomstig de beslissingen van de Krim-conferentie" (Londen, (AP) 23.1).

COMMENTAAR VAN NEDERLANDSE REGERING.

Een zegsman van de Regering verklaarde aan Aneta betreffende de situatie die geschapen is door de brief van Oekraïne:

De stap van de Oekraïnse delegatie betreft de aanwezigheid van Britse en Japanse gewapende krachten in Nederlands Indië en de militaire actie die tegen de bevolking is gevoerd. Wij kunnen wel aannemen, dat de Britse regering haar standpunt zal bekend maken. Zoals men weet zijn de Britse troepen door de Verenigde Landen zelf belast met de overgave van de Japanners en zij hebben zich, met een goed begrip van de bizondere omstandigheden waarin zij verkeerden, uitstekend van die taak gekweten. Het is niet duidelijk hoe uit het volbrengen van die taak een bedreiging kan groeien tegen het behoud van de internationale vrede en de veiligheid, zoals in het aangehaalde artikel 34 van het Handvest is bepaald. Betreffende de missie van sir Archibald Clark Kerr zeide dezelfde woordvoerder, dat de Nederlandse regering deze missie ten zeerste op prijs stelt omdat zij een duidelijk bewijs is, dat de Britse regering niets ongedaan laat om tot een snelle oplossing te komen.

De Nederlandse regering zal van haar kant ook alles in het werk stellen om de missie van dezen bekwamen Britsen diplomaat te doen slagen."

SJAHRIR OVER DE RUSSISCHE AANKLACHT.

De Indonesische „Premier" Soetan Sjahrir heeft zijn verrassing te kennen gegeven over de aanklacht van de Oekraïne tegen het optreden van de Britten op Java. Niettemin zeide hij verheugd te zijn om te zien, dat de Verenigde Landen meer belangstelling gaan tonen voor Indonesië.

Hoewel de nationalisten enkele malen vroegen om de bemiddeling der grote mogendheden, zeide Sjahrir niet te hebben verwacht, dat de kant van Rusland iets dergelijks zou komen. Hij was echter van mening, dat de Britse trepen op Java niet moeten verlaten aleer al de Japanse strijdkrachten ontwapend en geëvacueerd zijn. Het verblijf van de Britse troepen op Java is thans nodig, aldus zeide Sjahrir tot de pers.

ECONOMISCHE EN SOCIALE RAAD BIJEEN.

De Economische en Sociale Raad der Verenigde Landen is voor het eerst formeel bijeengekomen. Sir Ramaswani Mudaliar van Brits Indië werd bij acclamatie tot Voorzitter gekozen. Tot OnderVoorzitters werden gekozen: Carlos Restrepo van Colombia en Andrija Stampar van Joegoslavië. Ook nam men de reglementen aan volgens welke men te werk zal gaan om de sociale en economische vraagstukken in de wereld op te lossen (Londen. (AP) 23.1).

FELIX GOUIN TOT PRESIDENT GEKOZEN.

Felix Gouin is met 497 van de 556 stemmen door de wetgevende vergadering tot President van Frankrijk gekozen in opvolging van De Gaulle. Er waren geen stemmen tegen. Wel onthielden enkelen zich van de stemming en werden 55 stemmen op andere candidaten uitgebracht. Michel Clemenceau kreeg 35 stemmen. Gouin was Voorzitter van de wetgevende vergadering gedurende meer dan 20 jaar. Hij is 61 jaar oud (Parijs, (AP) 23.1).

WORDT CARDINAAL SCHUSTER REGENT?

Koningsgezinde kringen in Italië ontkenden het bericht als zou een regentschap zijn voorgesteld voor den achtjarigen Prins van Napels onder Cardinaal Alfred Schuster van Milaan. Schuster zelf heeft nooit het voorstel gedaan om regent te worden. Het Geallieerde Ministerie van Buitenlandse Zaken evenals monarchistische kringen zeiden niets te weten van enig plan van den koning om de troon te geven aan den jongen prins. Ook weet men van geen plan om het Hof naar Milaan over te brengen (Rome, (AP) 23.1).

TRUMAN TREEDT OP.

Het Witte Huis maakte bekend, dat het Departement van Landbouw de vleesinmaakfabrieken Zaterdag in beslag zal nemen en zal exploiteren. De Perssecretaris Charles Ross zeide, dat orders voor de inbeslagneming thans worden voorbereid door den Secretaris van Arbeid. De inbeslagneming zal geschieden door het Departement van Landbouw, zo nodig met behulp van het Departement van Oorlog.

Truman heeft tevens stappen genomen om een dreigende staking in twee spoorwegondernemingen te voorkomen. Hij benoemde een noodraad om een onderzoek in te stellen in het arbeidsdispuut. Indien de spoorwegarbeiders zouden staken zou geen slachtvee kunnen worden gevoerd naar Chicago voor de grote vleesinmaakfabrieken. De inbeslagneming daarvan zou dus weinig helpen (Washington, (AP) 23.1).

DE MIJNEN WORDEN GESLOTEN.

Meer dan 45 kolenmijnen in West Virginia en Pennsylvania werden gesloten als gevolg van de staking in de metaalindustrie en elders. Het aantal mijnwerkers dat hierdoor ledig werd bedraagt 14.000. In het geheel zijn thans op zijn minst 52 mijnen gesloten (Pittsburgh, (AP) 23.1).

HOE VON PAPEN DE KERK VERRIED.

De Britse aanklager deelde aan de rechtbank te Neurenberg mede, dat Franz von Papen Duitsland uitleverde in handen van de nazies in een koelbloedige poging om zijn eigen diplomatieke loopbaan te bevorderen. Hij beschreef hem als „geen typische nazie doch een gewetenloze politieke opportunist".

Niettegenstaande zijn aanvankelijke fouten werd hij een bekwame handlanger van Hitler wien hij verfoeide. De zaak tegen Von Papen werd voor de rechtbank behandeld toen de voorlegging der bewijzen tegen Hess werd uitgesteld.

Von Papens verraad van de Katholieke kerk in Duitsland, niettegenstaande zijn eigen voorname rol als Katholiek, werd bizonder gelaakt. De assistent-aanklager Majoor J. H. Barrington herinnerde eraan, dat, hoewel Von Papen met het Vaticaan onderhandelde over het concordaat, de bepalingen ervan daarna herhaaldelijk geschonden werden door de nazies. „Indien Von Papen werkelijk geloofde in een plechtig concordaat doet het toch vreemd aan dat hij als Katholiek Hitler bleef dienen na al die overtredingen".

Bij de overlegging van Duitse staatsarchieven bleek dat Von Papen zelf verantwoordelijk was voor de ontbinding van de Bond van Katholieke Duitsers, waarvan hij het hoofd was, door de nazies (Neurenberg, (AP) 23.1).

STREICHER KRIJGT EEN HARTAANVAL.

Julius Streicher kreeg een hartaanval tijdens de middagpauze en werd te bed gelegd om behandeld te worden. Een officiële verklaring, welke door de militaire autoriteiten van het Paleis van Justitie werd uitgegeven, zeide, dat de aanval symptomen droeg van hartkrampen welke vijftien minuten duurden en gevolgd werden door een ongeregelde hartslag. (Neurenberg, (AP) 23.1).

HESS ZAL ZICH ZELF VERDEDIGEN.

Rudolf Hess vroeg toestemming aan de rechtbank om voor zijn eigen verdediging te zorgen nadat de zaak tegen hem werd uitgesteld omdat zijn verdediger zijn been verwondde. Het verzoek werd gesteld door middel van Ribbentrops verdediger en werd in overweging genomen door de rechtbank (Neurenberg, (AP) 23.1).

JEAN LUCHAIRE TER DOOD VEROORDEELD.

Jean Luchaire, een Frans redacteur tijdens de nazie-bezetting, werd ter dood veroordeeld wegens heuling met den vijand en schade aan de veiligheid van de staat (Parijs, (AP) 24.1).

VENEZUELA - SPANJE.

Ingelichte kringen te Bogotá zeiden, dat de Venezolaanse en Spaanse regeringen naar verwachting haar respectieve diplomatieke vertegenwoordigers in Madrid en Caracas spoedig zullen terugroepen. Dezelfde kringen meldden, dat de Russische erkenning van de nieuwe Venezolaanse regering tegemoet gezien kan worden. De betrekkingen tussen Spanje en Venezuela zijn koel sedert de Revolutionnaire Junta de regering van Venezuela in handen nam.

Kort na de geslaagde revolutie liet de nieuwe regering Spanje en de Dominicaanse Republiek op veelzeggende wijze weg van de lijst van regeringen welke verzocht werden de Junta te erkennen.

Het „Diario Popular", communistisch dagblad, zeide, dat de Colombiaanse bootwerkers zouden weigeren om de ladingen van Spaanse schepen in Colombiaanse havens te lossen overeenkomstig een resolutie die onlangs op een arbeiderscongres werd aangenomen (Bogotá, (AP) 23.1).

SOPHIANOPOULOS ZAL INSTRUCTIES KRIJGEN.

Premier Themistocles Sophoulis van Hellas maakte bekend, dat de regering instructies zal telegraferen aan den Minister van Buitenlandse Zaken Sophianopoulos (in Londen) in verband met de Russische eis, dat de Veiligheidsraad der Verenigde Landen een onderzoek zal instellen naar de aanwezigheid der Britse troepen in Hellas (Athene, (AP) 23.1).

GEEN OVEREENKOMST.

Van betrouwbare zijde wordt vernomen dat de vijf grote mogendheden geen overeenstemming konden bereiken over de keuze van een candidaat voor de post van Secretaris Generaal der Vredesorganisatie op de geheime bijeenkomst die Woensdag belegd werd.

De bijeenkomst duurde ongeveer 90 minuten. Het is bekend dat de Verenigde Staten den Canadesen Ambassadeur in Washington Lester Pearson — die aanvaardbaar is voor Groot Brittannië — als candidaat willen. Rusland is voor Trygve Lie van Noorwegen (Londen, (AP) 23.1).

ARRESTATIES IN JAPAN.

MacArthur heeft opdracht gegeven tot de arrestatie van nog 48 Japanners die van oorlogsmisdaden verdacht worden. Hiertoe behoren drie generaals. Een hunner is Generaal Yoeitsjiro Nagano, bevelhebber van de Japanse troepen op Java. Al deze 48 moeten zich melden aan de Soegamo-gevangenis (Tokio, (AP) 23.1).

het nieuws van vandaag

Met algemene stemmen heeft de Algemene Vergadering der Verenigde Landen hedenmorgen het plan goedgekeurd om een commissie te vormen welke de ontwikkeling der atomaire energie zal moeten beheersen. James Byrnes van de Verenigde Staten sprak eerst de afgevaardigden toe, doch hij behoefde niet veel aan te dringen. Iedereen is er natuurlijk voor om een middel te zoeken waardoor het gebruik van dergelijk gevaarlijk spul voor kwade doeleinden kan worden tegengegaan. Toch zal de commissie niet de macht hebben om enig land te dwingen zijn geheimen in verband met de ontwikkeling van de atomaire energie prijs te geven en in zoverre behaalde de Byrnes toch een overwinning voor zijn land. Nu hij zijn voornaamste taak verricht heeft zal de Noordamerikaanse Secretaris van Buitenlandse Zaken dan ook spoedig naar Washington terugkeren. Stettinius zal maar verder moeten zien hoe hij met de andere leden van de Veiligheidsraad de aanklachten tegen Rusland en Engeland zal behandelen. Morgen vergadert men en het schijnt, dat Engeland de Russische aanklachten tegen zich liefst zo spoedig mogelijk van de baan wil hebben. Men staat sterk omdat zowel de Helleense als de Nederlandse regering zich openlijk aan Britse zijde hebben geschaard.

De Russen vinden niet veel steun... zelfs niet bij Sjahrir. Hij wil de Britse troepen niet laten vertrekken alvorens de Japanners goed en wel ontwapend en verwijderd zijn uit het land. In Hellas schijnen alle oud-Premiers en de politieke partijen een verklaring voor te bereiden teneinde de aanwezigheid der Britse troepen te rechtvaardigen. Zoals iedereen weet bevinden zij zich in een vergelijkbare internationale overeenkomst. Want daar gaat het eigenlijk om. Doordat men er troepen heeft is men in staat om eventueel pressie te oefenen.

Evenzo zou men Rusland kunnen aanklagen voor inmenging in Roemenië, Bulgarije, Polen enz. waar het troepen heeft. En dat zou men zeker met meer recht kunnen doen. In Polen wordt een waar schrikbewind gevoerd. Politieke tegenstanders worden gewoon van kant gemaakt, Ernest Bevin heeft gisteren dan ook verklaard in het Lagerhuis, dat Polen een Politiestaat is, zodat de regering (die Engeland zelf hielp vestigen) niet als democratisch kan worden aangemerkt.

Nationalistische Beweging een realiteit.

Samenwerking nodig op voet van gelijkheid.

Onherstelbare schade kan worden vermeden.

Hier laten wij een artikel van J. de Kadt volgen, dat hij schreef vóór Sjahrir zijn cabinet vormde. Dit artikel werd in verschillende kranten in Nederland gepubliceerd. Doordat het artikel enige maanden geleden geschreven is, is de conclusie niet geheel meer juist.

De Nederlandse regering schijnt vooral door Van Mooks streven zeer ver te willen gaan in haar tegemoetkoming met de Indonesische leiders.

Men heeft in Nederland vrijwel uitsluitend de nadruk gelegd op het Japanse aandeel in het ontstaan van de Indonesische Republiek. Niemand kan ontkennen, dat dit aandeel bestaat en dat de vluchtende Japanners deze republiek als een Parthen-pijl naar de naderende geallieerden en Nederlanders hebben afgeschoten. Maar dit alles zou weinig om het lijf hebben gehad, als er ook niet nog een andere kant aan de zaak was geweest: de realiteit der diepgaande nationalistische volksbeweging in Indonesië, met name op Java en Madoera. Waar men zich in Nederland blijkbaar niet de minste voorstelling van kan maken, is hoe volkomen algemeen deze beweging is en hoe zij, tot in de kleinste dessa is doorgedrongen, hoe iedere stulp in de binnenlanden, de rood-witte kleuren vertoont en hoe de kleinste kinderen de cocardes dragen en de vrijheidsgroet brengen. Reizigers naar Midden- en Oost-Java, mensen die langs de binnen-wegen van West-Java zijn gegaan, zijn allen brengen hetzelfde verslag uit. En tenminste negentig procent van deze reizigers zijn gemiddelde koloniale Nederlanders, die afwijzend staan tegenover iedere Indonesische beweging, die alles zien als een grote brutaliteit van de „inlanders" en als maakwerk van „Soekarno", zonder te vermoeden, dat de symptomen die zij aangeven, op geheel iets anders aanwijzen.

Wat men wel moet begrijpen is, dat de nationale idee al lang voor de Nederlandse capitulatie veel, en veel meer aanhangers had, veel uitgebreider en dieper om zich heen greep dan de officiële voorlichting toegaf en, wat belangrijker is, dan officieel inzicht vermoedde. De afwezigheid van ieder serieus politiek leven, de aanwezigheid van een regiem, dat in laatste instantie (maar meestal in eerste instantie) een politie-regiem was, belette het volk zich te uiten...... en de overheid de werkelijkheid te zien.

Alle concessies, die van Nederlandse zijde gedaan werden, waren onvoldoende, alle beloften onbevredigend. En Indonesië zag dus, in zijn meerderheid volkomen passief, voor een gedeelte geladen met wrok, voor een ander gedeelte vol vreugde, hoe het Nederlandse regiem ten onder ging.

Hoe roemloos deze ondergang, voor zover het de kern van het gebied Java betreft, is geweest, is daarom opzichzelf, waarop ik hier niet verder inga, hoe noodzakelijk het ook zou zijn, dat Nederland de volledige waarheid hierover verneemt. Voor nu is het voldoende te constateren, dat de ondergang van Nederlands gezag die tot een enorm prestige-verlies voor de Nederlanders en Nederland heeft geleid.

Het Japanse regime.

Daarna is het Japanse regime gekomen. Alles wat hierover gezegd is in veroordelende zin, is altijd nog te zwak. En iedere Japanse daad had de bedoeling het totalitaire front te versterken. Maar in de historie hebben bedoelingen, hoe slecht ook, vaak minder betekenis dan haar uitwerking, die soms het tegendeel kan zijn. In ieder geval moet geconstateerd worden, dat de Japanse poging om het Indonesische volk in het totalitaire front te scharen, het noodzakelijk maakte de nationalistische beweging organisatie- en propaganda-mogelijkheden te verlenen, die alles overtroffen wat zij tot dusver had gehad. En het einde van het Japanse regime vond het Indonesische nationalisme propagandistisch en organisatorisch tot in de uiterste uithoeken doorgedrongen. Het al lang latent aanwezige nationalisme is tot een georganiseerde macht geworden.

Daarnaast heeft de Japanse propaganda en opvoeding gevoerd tot een Aziatisch zelfbewustzijn, dat, met al zijn anti-Westerse en andere verkeerde inslag, ten minste een zelfbewustzijn is. En dit gegroeide zelfbewustzijn, zich voegend bij het zeer sterk gedaalde respect voor de Nederlanders, en organisatorisch tot uitdrukking gekomen, is een factor die het Indonesië van nu fundamenteel doet verschillen van het „Nederlands-Indië" van vroeger.

Het Indonesische nationalisme is dus een zeer hard en zeer groot feit. Een ander feit, even hard en even groot is, dat Soekarno-Hatta het centrum van dat nationalisme vormen. Voor het Indonesische volk zijn zij niet de samenwerkers met de Japanners, maar de mannen die ondanks de moeilijkheden en ellende der Japanse terreur, dan toch maar de grondslagen ener Indonesische natie hebben gelegd. Vandaar dat zij, die de Indonesische beweging willen overreden zich los te maken van deze leiders, haar vragen zichzelf te vernietigen.

Eenheidsfront.

Willem de Zwijger is voor de Nederlanders (althans voor het Protestantse deel er van) een vrijheidsheld, voor de Spaanse en Roomse wereld was hij — en is hij tot op zekee hoogte nog altijd — een afschuwelijk creatuur.

Wie zich dat voor ogen houdt, zal begrijpen waarom dingen, die wij onweerlegbaar vinden, hier, op de nationalisten, niet de minste indruk maken. De Indonesische nationalisten zijn noch anti-geallieerden noch totalitair, noch in enig opzicht pro-Japans, maar zij vinden, dat zij het recht en zelfs de plicht hadden, tijdens het Japanse bewind, waaraan zij onder alle omstandigheden hadden moeten gehoorzamen, en dat, goedschiks of kwaadschiks, het Indonesische volk gedwongen zou hebben alle krachten, waarover het land beschikte, in dienst te stellen van het Japanse oorlogsapparaat, deze pijnlijke en ellendige situatie te gebruiken, om hieruit alles te halen wat er voor de bouw der nationalistische organisatie, en der nationalistische idee, uit te halen was. Men zou in dit opzicht alleen gearzeld hebben als men ten aanzien van het Nederlandse bewind enige morele verplichting tot trouw of dankbaarheid had gevoeld.
Doch men gevoelde alleen maar wrok en haat, of onverschilligheid en verachting. De hooghartige afwijzing van de hand die de nationalisten den Nederlanders na Mei 1940 toestaken, de weigering veranderingen tot stand te brengen, en het op de lange baan schuiven van zeer vaag toegezegde, en trouwens in alle opzichten onvoldoende, in het vooruitzicht gestelde wijzigingen, hebben er nu eenmaal toe geleid dat men Nederland als hopeloos had opgegeven.

En vandaar dat allen, ook zij die vele bezwaren hebben tegen de politiek en/of de personen van Soekarno en Hatta, het hierover eens zijn, dat het Nederlandse gezag, als het hier zou pogen terug te keren, een nationaal eenheidsfront tegenover zich dient te vinden.

Waaruit bestaat dit nationale eenheidsfront?

In het nationale eenheidsfront — ook dat dient men in Nederland zeer goed te begrijpen — bevinden zich vrijwel alle vitale en reële krachten, waar Indonesië over beschikt. Dit front bestaat niet alleen uit de oude groepen van nationalisten, uit de intellectuelen en half-intellectuelen met hun aanhang in stad en land, maar ook uit de activistische en ongetwijfeld politiek en geestelijk onklare jeugd, uit de godsdienstige en culturele groepen met haar brede en veelsoortige meesleep. Dat is heel veel, maar dat is nog lang niet alles. Want het nieuwe en biezondere in de toestand is, dat daarnaast ook nog de groepen staan, die de oude regenten- en bestuurdersfamilies, de adel en de notabelen omvatten, d.w.z. de groepen op wier medewerking en invloed het gehele inheemse binlandse bestuur, het grootste deel van het gezagsinstrument der Nederlanders berustte. Het zijn deze groepen, met haar invloed op den gewonen en kleinen man, met haar relaties met politie en ambtenaartjes, die zich van het Nederlandse gezag hebben afgewend en die ons nu voor de keuze stellen: òf een volkomen Nederlands geweldsinstrument te smeden, dat met terreur en bloed Indonesië onder de vuist houdt, òf een volkomen nieuw tijdperk in te luiden.

Als wij de geweldsoplossing kiezen: zou dat niet een avontuur zijn, waarvoor het door de oorlog uitgeputte Nederland de krachten mist, waartoe ook het Nederlandse volk, als het de situatie gaat begrijpen, alle morele lust zal missen, en waarvan het zeer de vraag is, of de wereld ons de uitvoering zou toestaan, zelfs als wij dwaas en tyranniek genoeg waren het te pogen. Als we dit niet willen, dan moeten we met volle kracht en zonder aarzelen met het nieuwe een aanvang maken. En het eerste begin is de ontspanning, die alleen verkregen kan worden door onmiddellijk en zonder enige voorwaarde te gaan praten: een Ronde-Tafel-Conferentie aan de orde te stellen, die tot doel moet hebben een nieuw tijdperk mogelijk te maken.

Op die conferentie kunnen wij alles aan de orde stellen, ook de quaestie van de samenwerking met Japan en de vraag, in hoever personen en bewegingen daardoor onbetrouwbaar zijn geworden voor de democratische zaak en voor de wereld van nu en straks. Of dit erg vruchtbaar zal zijn, is iets anders; en dat we er voor moeten zorgen, dat deze dingen aan de orde worden gesteld door personen en instanties, die, wat hun anti-fascisme betreft, een betere staat van dienst hebben dan allen, die verantwoordelijk zijn voor wat er binnen onze eigen muren op dit gebied aanwezig was en wellicht nog is, ligt voor de hand.

Samenwerking.

Wat de resultaten van een Ronde-Tafel-Conferentie zullen zijn, kan natuurlijk thans nog niet worden aangegeven.

Maar dit staat vast: wil men tot resultaten komen, dan moet de gedachte aan een Nederlands gezag over Indonesië worden opgeheven. En dan moet de samenwerking tussen Nederland en Indonesië als het fundamenteel nieuwe in concrete vorm aan de orde worden gesteld.

Wij kunnen onweerlegbaar aantonen, dat die samenwerking in het belang is van Indonesië en dat alleen een bekrompen nationalisme doordrenkt van Westerlingen-haat dit zou kunnen afwijzen, daarmede het eigen land in alle opzichten schadend.

Wij kunnen eveneens aantonen, dat het Nederlandse volk veel meer winnen kan bij een groot opgezette samenwerking, die de ontplooiing van de productiekrachten en van de volkswelvaart van Indonesië tot doel heeft, dan bij een politiek, die slechts Nederlandse kapitalisten en militaire of andere bureaucraten laat profiteren van een gezagsregime.

Wat hier in een paar algemene formuleringen geponeerd wordt, kan in alle gewenste détails bewezen en uitgewerkt worden, zodra blijkt, dat er in Nederland belangstelling voor bestaat.

Blunderen.

De tegenwerping, dat de gehele opzet onreël is, omdat Soekarno en de zijnen immers niet "willen praten" kan alleen beantwoord worden met de opmerking dat wij tot op heden niets anders dan geblunderd hebben in de Indonesische quaestie en dat wij, als wij eindelijk met de juiste politiek beginnen het aan Soekarno kunnen overlaten te gaan blunderen, als wij vrede en samenwerking aan de orde stellen.

Samenwerking, het zij ter vermijding van alle misverstand hier duidelijk gezegd, is samengaan van twee volkomen gelijke partijen, met gelijke rechten. Het sluit het verheffen van een Nederlandse gezagsspits boven Indonesië volkomen uit. Ook van een symbolische gezagsspits van Nederlandse aard en oorsprong.

Er is nog een mogelijkheid voor een oplossing in de geest van vrede en samenwerking. Die oplossing wordt onmogelijk, zodra de weg van het geweld is ingeslagen, zodra een brede stroom van bloed tussen de twee volken is gekomen.

De politiek van de tegenwoordige Nederlandse regering en van de Tweede Kamer moet bijna onvermijdelijk leiden tot een onherstelbare breuk.

Alleen een actie van het Nederlandse volk in zijn partijen en organisaties kan het onherstelbare nog verhinderen: de regering tot beter inzicht of aftreden brengen. De actie dient begonnen, snel en krachtig!

SURINAME'S RAAD VAN BESTUUR.

Bij K. B., van 15 Januari is de Raad van Bestuur samengesteld uit de heren Maarten de Niet, R. G. Vervuurt en R.I.J. de Groe. (Aneta)

Met diepe droefheid geven wij kennis van het overlijden van onzen innig geliefden en onvergetelijken Echtgenoot, Vader, Broeder, Schoonvader en Vriend

den Heer Arnold E. Maduro

op 23 dezer in den leeftijd van 68 jaar.

De teraardebestelling zal hedenmiddag plaats vinden om 4 u. Sterfhuis: Scharloo 61.

Fam. Maduro
„ Lenderbor
„ Bor
„ Pereira
„ de Rooy
„ Bakhuis.

Gisteren overleed na een langdurige ziekte onze getrouwe vriend en bekwame medewerker

WILLEM TELL PIETERSZ

De begrafenis zal plaats hebben hedenmiddag 4.30 van Scharlooweg 12.

Alle vrienden en bekenden worden vriendelijk uitgenoodigd hem de laatste eer te kunnen bewijzen.

DIRECTIE CURACAOSCHE HANDEL-MAATSCHAPPIJ N.V.

Willemstad, 24 Januari 1946

Gisteren overleed tot onze diepe droefheid onze innig geliefde echtgenoot, vader, broer en schoonbroer, de heer

WILLEM T. PIETERSZ

De teraardebestelling zal plaats hebben heden namiddag om 4.30 uur.

Sterfhuis: Scharlooweg no 12.

Anna M. Pietersz - Debrot.
Luis Gieseken en echtgenote.
José Mejía en echtgenote
Willem T. Pietersz Jr.
Henri N. Pietersz en zusters.
Isaac Debrot

Missie Nieuws

KOPEREN PRIESTERFEESTEN.

Morgen vieren twee Priesters het feit, dat zij 12½ jaar geleden gewijd werden. De eerste is de weleerwaarde Heer Julio Henriquez, de zoon uit een welbekende Curaçaose familie. De Heer Henriquez studeerde te Caracas en werd op 25 Juli 1933 in de kerk van Onze Lieve Vrouwe van de Heilige Rozenkrans te Pietermaai gewijd door Zijne Hoogwaardige Excellentie Mons. Petrus I. Verriet O.P., Apostolisch Vicarius van Curaçao. Hij was enige tijd kapelaan in de pro-Cathedrale Kerk en op Bonaire, waarna hij benoemd werd tot pastoor te San Willibrordo, waar hij morgen zijn feest zal vieren temidden van zijn gelovigen.

De tweede Priester is Pater Cornelius Heynsbroek O.P., die momenteel rector is van het rustoord Groot Kwartier en tevens assistent van den Pastoor van Groot Kwartier. Pater Heynsbroek werd te Schiedam geboren en na zijn studies op het college, zowel als in het klooster der Dominicanen, werd hij op 25 Juli 1933 in het Albertinum te Nijmegen tot Priester gewijd.

Na zijn komst in Curaçao was hij o.a. vele jaren werkzaam op Bonaire en in de parochie van Montagne.

Het zal den twee Priesters morgen zeker niet aan belangstelling ontbreken en mogen velen in hun gebed hun gedenken uit dankbaarheid voor wat zij deden voor het zielenheil der mensen van Curaçao.

PATER BUHRS EN ZIJN KOOR.

Gisteravond werd Pater Rafaël Bührs O.P. door de leden — zowel oud als nieuw — van zijn koor, gehuldigd in een zeer gezellige bijeenkomst in de Sint Tharcisius Club, die voor deze gelegenheid feestelijk was versierd. De avond werd geopend door Mejuffrouw Henriquez, die tevens de geschenken aanbood: een prachtige mand bloemen en een schilderij van Pandellis.

Pastoor Laurentius van Rooy O.P. hield hierop een aardige toespraak tot den jubilaris, om hem vooral te prijzen om zijn groot geduld. Een geduld, dat de glorie won van dit jubileum.

Vervolgens huldigde de Pastoor ook de rechterhand van Pater Bührs Mejuffrouw Candelaria La Cruz, beter bekend als Cajaja, die binnenkort eveneens 25 jaar op het koor zal zijn. De Pastoor bood twee schilderijen aan als herinnering aan dit jubileum.

Hierna sprak nog Pater Bührs, die zeide, dat het niet alleen zijn feest was, maar ook het feest van van het koor, dat juist 25 jaar bestond. Pater Bührs ging de geschiedenis van het koor na en noemde vele namen en in het bijzonder wel Sjon Momo, die zoveel voor het koor gedaan heeft. Hij bracht aan allen heel hartelijk dank.

Na deze woorden begon de eigenlijke feestviering met zang, toneelspel en muziek. De muziek werd verzorgd door het orkestje van Bram Capello. Op de late avond kwam nog Sint Nioclaas om geschenken uit te reiken aan de leden van het koor.

De avond werd besloten met een slotwoord van Pater Bührs, die eenieder dankte voor alles, wat hem bereid was bij dit jubileum.

PARAGUAYEES PRIESTER OP CURAÇAO.

Gisteren bracht Priester Ramón Bogarin Argaña van Paraguay een bezoek aan Curaçao op doorreis naar zijn land. Priester Argaña is in zijn land directeur van de Katholieke Actie en bezocht de Katholieke Sociale Week te Havana.

NEDERLAND

COMMUNIQUÉ VAN WOENSDAG.

Het communiqué van Woensdag deelde mede, dat vier Britse soldaten licht gewond werden tijdens een botsing met nationalisten, welke nabij Soerabaia plaats vond. Britse artillerie heeft de Indonesiërs verspreid, die krachtige tegenstand bleven bieden tegen de patrouilles in de omgeving van de dorpen Kempreng en Dodokan.

In Batavia is het over het algemeen rustig behalve hier en daar wat plunderingen. Een patrouille, die uitgtrokken was om een bericht te verifiëren, dat zeide dat een honderdtal plunderaars onderweg was naar het havenkwartier, vuurde op acht personen, die zij uit hun schuilplaatsen langs de spoorweg zagen komen zonder hen evenwel te raken.

Te Bandoeng bezochten Britse genie-troepen een steengroeve te Podjok, enkele kilometers ten Noorden van de stad gelegen waar zij 150 ton steen in voorraad vonden, terwijl een drietal Indonesiërs verklaarden, dat zij onder Britse bescherming wel voor hen wilden werken. Een hydro-electrische centrale in de buurt bleek normaal te functionneren onder leiding van Indonesiërs (Aneta).

COMMUNIQUÉ VAN DONDERDAG.

Uit het communiqué van Donderdag blijkt, dat de activiteit op Java zich grotendeels tot het Oosten bepaalt. In Batavia is het rustig, hoewel er hier en daar nog plunderingen hebben plaats gehad. In de buurt van Soerabaia heeft men gedurende de laatste twee dagen Britse artillerie en tanks ingezet, vooral in de omgeving van Tebel, ten Zuid-Westen van de stad.

Artillerie en mortieren zijn te Modjotengah, Kletek en Goewoe ten Westen van Soerabaia gebruikt. Bij Semarang is een Brits Indische soldaat gewond, toen de troepen de weg naar Wetan zuiverden en daarbij op een honderdtal extremisten stietten, die zich achter een wegversperring hadden opgesteld en die met mortieren en machinegeweren waren gewapend; na een korte schermutseling [illegible] zenpad.

In de omgeving van Bandoeng worden de Indonesische dorpen binnen het Britse gebied verder gezuiverd en in een gedeelte van de stad kunnen de geallieerde troepen nu weer verse groenten betrekken van de Indonesiërs, ondanks het verbod van de extremisten.

Een colonne met een pantserwagen trok van Buitenzorg naar Tjibadak om contact te maken met de plaatselijke TKR en de Chinese inwoners van het dorp.

VERLIEZEN IN INDIË.

De Britse Minister van Oorlog, J. Lawson, heeft in het Britse Parlement bekend gemaakt, dat tot 11 Januari de Nederlandse verliezen in Indië 31 doden, 100 gewonden en 6 vermisten bedroegen. De Britse verliezen zijn: 25 doden, 52 gewonden en 12 vermisten. De Brits Indische verliezen: 348 doden, 730 gewonden, 100 vermisten (Aneta).

MEN WACHT OP INSTRUCTIES.

De Nederlandse Ambassadeur te Londen Jhr. Michiels van Verduynen zou Dinsdag een bezoek brengen aan het Britse Ministerie van Buitenlandse Zaken, waarschijnlijk om de brief van de Oekraïne te bespreken.

De brief heeft de Nederlandse en ook de andere afvaardigingen verrast. Een Nederlandse afgevaardigde verklaarde, dat men op instructies uit Den Haag wacht. Ook wacht men op de Britse reactie, daar alleen Engeland in de brief genoemd wordt. De diplomatieke correspondent van Reuter meent, dat Engeland een actie van de Organisatie der Verenigde Landen in Indië zeker niet zal belemmeren en dat men in vele Britse kringen van oordeel is, dat een onpartijdig onderzoek de goede gang van zaken slechts kan bevorderen (Aneta).

EISEN VAN MOHAMMEDAANSE LIGA.

In de nieuwe centrale Wetgevende Vergadering is scherpe critiek uitgebracht op het gebruik van Brits Indische troepen op Java. De leider van de Mohammedaanse Liga, Mohamed Ali Jannah, en Sarrat Chandra Bose, hebben beiden geëist, dat de troepen snel worden teruggetrokken.

DE LIJST VAN DE P.A.A.

Woensdag, 23 Januari 1946.

Vertrokken:

Naar Ciudad Trujillo: Pedro L. en Maria L. Swartz, Maria L. Urzaiz, Virgilio Francient, Odulio Leonora, Altagracia Pina.

Naar Miami: William Exley.

Naar La Guayra: Ismael I. Cardoze, Marina E. Martilia, Trina M. de Eichwald, Carmen Herrera, Jose Floury, Yolanda Giron, Estelita O. de Aponte.

Aangekomen:

Van Ciudad Trujillo: Edgar en Lourdes de Castro; William R. Ruiter, Julio Sanchez Maldonado, Ramon Bogarin, Monserrate S. de Casanas.

Van Miami: William A. Kerr.

Van Camaguey: Antonio Garcia Suarez.

DE LIJST VAN DE K.L.M.

Curaçao — Aruba.

23 Januari: Sancio Rafael, Monserate S. de Casañas, Herman A. en Vera A. Zandwijken; Urighe E. Constance, Charles Brouns, Carmen Silinsky.

24 Januari: Dr. J. de J. Arends, Dr. Tjong Fa, Anton van de Werf, Beila Wolf, J. J. Peters, Albert Ebels, William Menkhorst, Jan Croes, Frederika en Alvin Laclé; J. A. Clement.

Aruba — Curaçao.

23 Januari: S. G. v.d. Veen Zeppenfeldt, Hendrik W. Kroeze, Maria en Victor Flores; Christiaan Wills, Anna en Carmen Weber; Aida Sperwer, Hilda P. de en Baby Alicia Leanez; Archibald Niclaghlan, Donald James, Joe d'Aguiar, Franklin Leanez, Justyno Thysen, D. E. Stede, Ennita Garot, Hermogenes Luydens, Jesse E. Upp, P. Friedman.

Op doorreis naar Trinidad: Judith Bartholomew, Mary Carty, Olga Figueria, Marylaine Liverpool.

Ciudad Trujillo — Curaçao.

23 Januari: Clara Luz Victoria de Paulino, Prospero Bienvenido en Jaime Roberto Paulino Victoria.

La Guayra — Curaçao.

23 Januari: Ramiro C. Montero, Santiago Dominguez.

Curaçao — Maracaibo.

23 Januari: Margaret I. Telford, Margarita Dominguez.

Curaçao — Miami.

24 Januari: John F., Mary L. en John F. Robertson; Christiaan Rosario, Ottmar H. H. Benschop.

Curaçao — Paramaribo.

24 Januari: Dirk Hudi, Egbert P. Pieters.

Curaçao — Trinidad.

23 Januari: Jane Streevens, Cathleen F. Paterson, Henri Jacques Suermondt.

24 Januari: Elizabeth en Mary E. Dutton; Ethel A. Smith; Annie en Jan McKenzi Smith; Margaret V. Winter, Mary en Alistair P. Christie.

Trinidad — Curaçao.

24 Januari: Hendrik, Adeline, Martha en Anita Morsman; Olive Reid, John Perry.

Op doorreis naar Aruba: Vernon Homer.

Op doorreis naar Miami: Clement Gomes.

ARNOLD E. MADURO †.

Gisteren in de namiddag overleed de bekende stadsgenoot de Heer Arnold E. Maduro in de leeftijd van 68 jaar. Reeds geruime tijd sukkelde de Heer Maduro, zodat hij rust moest nemen, hetgeen evenwel niet verhinderde dat hij zich bij speciale gelegenheden vertoonde. Ongeveer twintig jaar geleden was hij kassier van de Maduro's Bank en nadien handelde hij in het klein.

Vooral in Pietermaai waar de familie Maduro zulke bekendheid geniet, zal het heengaan van dezen goeden huisvader ten zeerste gemerkt worden. Voor Mevrouw Maduro en de overige familieleden is dit een onherstelbaar verlies. Moge men zich troosten in de gedachte, dat de Heer Maduro een gelovig Katholiek was en den Oppersten Rechter smeken hem de eeuwige vrede te schenken.

EEN REQUEST AAN DE STATEN.

Van de zijde der Katholieke Surinamers op Curaçao is men opgekomen tegen de ontwerp-[illegible] om Nederlanders en Nederlandse onderdanen die nog geen tien jaren in Curaçao woonachtig zijn evenals overige vreemdelingen zoveel mogelijk te beletten om hier handel te drijven. Aangezien uit het Voorlopig Verslag van de Staten blijkt, dat geen enkel Statenlid — ook niet zij die tijdens de verkiezingscampagne beweerden de belangen van Europese Nederlanders en Surinamers te zullen verdedigen — getracht heeft de vestingswet ten behoeve van hen te wijzigen, heeft de St. Aloysiuskring een request ingediend. Men vraagt het daarheen te willen leiden, dat alle Nederlanders en Nederlandse onderdanen vrijelijk handelsbedrijven mogen beginnen.

TEWATERLATING „SANTA BARBARA".

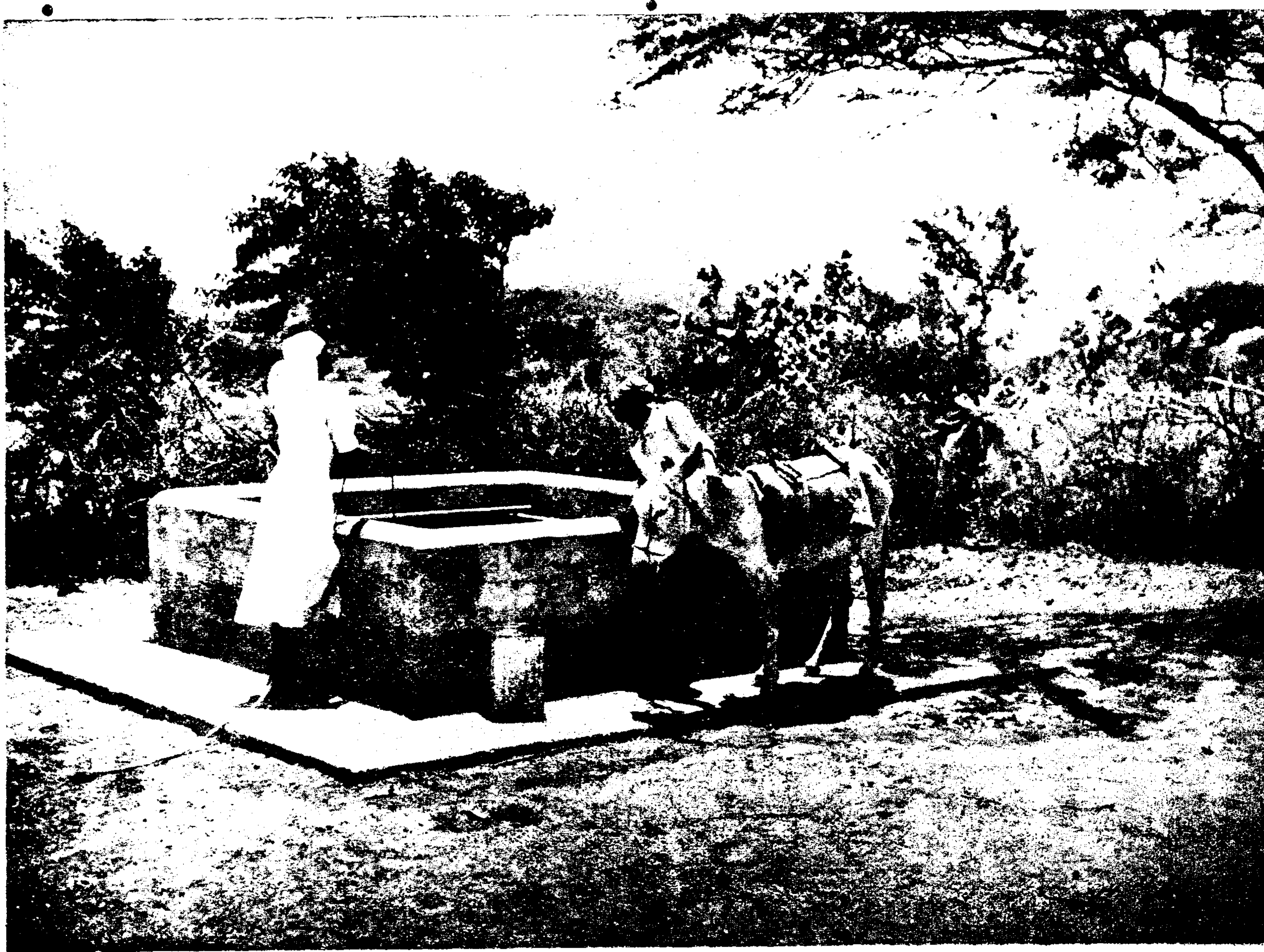
De Grace Line deelt ons mede, dat heden het eerste van een reeks van negen schepen van een nieuw type (combinatie passagiers-vracht) van de maatschappij te water gelaten wordt te Wilmington, North Carolina.

Dit schip, de „Santa Barbara", heeft een waterverplaatsing van 14.945 ton en een laadvermogen van 9000 ton waarvan 100.000 kubieke voet koelruimte. Dit is de vierde „Santa Barbara" welke de maatschappij zal hebben. De andere zijn reeds uit de vaart genomen of werden voor oorlogsdoeleinden gebruikt.

Het nieuwe schip zal 52 passagiers kunnen vervoeren. Alle hutten liggen aan de buitenkant. Elk heeft een privé-bad en automatische telefoon. Publieke zalen zowel als aparte hutten en de kwartieren voor de bemanning zullen luchtverversing (airconditioning) krijgen. Andere nieuwigheden zijn raampjes in plaats van patrijspoorten in de hutten zodat men een goed uitzicht heeft. Er komen bedden die overdag kunnen worden opgeklapt, zodat zij voor andere doeleinden kunnen worden gebruikt. Voorts krijgt het schip een waranda-café waar onder de blote hemel films kunnen worden gezien. Een ingebouwd zwembassin zal het dek voor de passagiers beheersen, hoewel er nog veel ruimte over zal blijven voor andere sporten. In de tweede helft van Maart zal de „Santa Barbara" zijn eerste reis maken van New York naar Panama, Colombia, Ecuador, Peru en Chili.

A.M.C. OP REIS.

Woensdag vertrok de Algemeen Militair Commandant Kapitein ter Zee H. J. Suermondt voor een kort bezoek aan Trinidad en Suriname. Op 29 Januari keert de Algemeen Militair Commandant weer. Tijdens zijn afwezigheid is de Majoor der Infanterie K.N.L. E. L. Venema belast met de waarneming der functie van Algemeen Militair Commandant en de Luitenant ter Zee 1e klas H. A. Corsten met de waarneming der functie van Oudst Aanwezend Zee-Officier.

WATERPUT IN EEN BUITENDISTRICT.

Vis met de vissen — XIII.

Wij zijn natuurliefhebbers, geen professoren.

Hoeveel interesse we ook koesteren voor al wat in de zee leeft en thuis hoort, noch André noch ik is er een professor in, en we willen het ook niet zijn. Wij weten niet hoe al die vissen ingedeeld zijn in soorten en families en we hebben er geen wetenschappelijke kennis van. Daarvoor moet men zich specialiseren en jarenlang studeren. Dat kunnen we niet. Wat wij beogen is experiëntie in de omgang met vissen.

Natuurlijk pikken we graag wat op uit een tijdschrift of boek. Daarin vinden we vaak dingen waarop we nog niet gelet hebben, en hebben oor voor iedere biezonderheid omtrent het visleven, maar het zou ongezond en boven ons stand zijn, ons te willen uitgeven voor wetenschappelijke kenners der zee.

Vóóral duiken we om te genieten van Gods wonderschone schepping. Het zien en bestuderen der dieren geeft een grote voldoening [illegible]. Gaan we op iets bepaalds uit, laat ik zeggen om de reacties van een slang na te slaan, dan gebeurt het nog dikwijls, dat we niet eens bij een slang komen. Zien we onderweg iets wat de aandacht trekt, dan gaan we daarheen. We binden ons niet. In de regel gaan we op niets bepaalds uit, maar dolen we rond en genieten we van al wat we tegenkomen. En de zee is zo rijk, dat je altijd iets biezonders ontmoet.

Ook beogen we niet speciaal om er een boek over te schrijven. Dat idee is pas later opgekomen. Wel hebben we van het begin af aan al wat merkwaardig was opgetekend. Thuis gekomen herkauwden we onze geestelijke maaltijd en samen tekende we alles aan, zo nauwkeurig mogelijk, er ons vooral voor hoedend niets vast te leggen, dat overdreven is. We kunnen eerlijk bekennen, dat we naar vermogen enkel de waarheid hebben beschreven. We controleren ons zelf. Diepte meet ik soms na met een steen aan een touw, waarin iedere meter een knoop en iedere drie meter een lus is gelegd. De grootte van vissen schatten we beiden, en trekken er dan altijd een derde of een vierde af vanwege het vergroten van de duikbril. Is er een visser bij mij in een bootje, dan vraag ik hem hoe groot de vis is, die hij van boven af ziet. En vissers hebben er een goede kijk op.

Thuis heb ik vier schriften waarin onze bevindingen worden opgetekend. Een schrift geeft de verhalen weer van wat we op een tocht aan biezonders meemaken. Nummer twee is een naamkadaster. Daarin staan alfabetisch alle namen van vissen en dieren der zee, zoals die door de inheemse bevolking uitgesproken worden. In kolommen ernaast staan dan de Hollandse en Engelse namen, als we die weten, en zo mogelijk ook de Latijnse. De Engelse namen zijn van belang, omdat de meeste tijdschriften en de paar boeken die we over de viswereld bezitten, in het Engels getiteld zijn, en we graag willen weten, welke visnaam in het Papiament er aan beantwoordt. Zo weten we eerder waarover het gaat. In dubio is de Latijnse naam altijd een sleutel om zekerheid te verkrijgen.

Het derde schrift bevat meer algemene gegevens over zee, kleur, diepten, stroom en duiktechniek. In een vierde schrift verzamelen we meer officiële gegevens, die we toevallig ontmoeten in boeken en tijdschriften. Maar we snorren tienmaal meer tussen koralen en over de zeebodem, dan in boeken!

Toch menen we met onze duikerij iets te kunnen toevoegen aan dat wat officieel over de vissen bekend is. Wij zijn er op belust het karakter der vissen te leren kennen. We willen weten hoe ze reageren, welke hun stemmingen zijn, hoe ze zich gedragen in verschillende omstandigheden. En we geloven, dat een goed uitgeruste expeditie daartoe minder gelegenheid heeft dan wij. Kruip je in een duikerspak, dan ben je uiterst beperkt in je bewegingen. Je hoeft niet iedere keer naar boven om adem te halen, en kunt de vissen langer achtereen waarnemen, — wat zeer zeker ook een voordeel is — maar je kunt een vis niet achterna gaan. Je kunt niet even op de bodem gaan liggen om te zien of er eentje zich verscholen houdt onder een steen. En dat al kun je wel als je geregeld duikt met een zelfgemaakte bril. Vooral als je geregeld duikt.

Wij gaan reeds jarenlang, hoewel minder als we zouden wensen, maar toch veelvuldig de zee in, en kennen de plaatsen met hun bewoners op ons duimpje. We hebben ons enigszins aan het visleven aangepast, we zijn vis met de vissen, en nemen dikwijls proeven om hun psyche te achterhalen.

We waren beiden erg teleurgesteld over wat we in een officieel boek over de barracuda lazen. Een koud plaasje van het beest met zijn lengte en kleur en een droog verhaaltje, dat hij wel eens een been van een badgast afbijt. Dat is de barracuda. Neen, dan kunnen we zonder opscheppen toch wel beweren, dat wij heel wat interessanter ervaring met die gevaarlijke vis opgedaan hebben.

De manier waarop wij beide proberen vis met vis te zijn is niet dezelfde.

André is een roofvis, een jager, liever gezegd was een jager. Sinds we samen erop uittrokken heeft hij zonder dat hij het merkte, heel wat van zijn jachtlust laten varen, en zich meer aan mij aangepast. Ik houd helemaal niet van jagen. Ik vind er totaal niets aan om een vis behoedzaam te naderen, en juist op het moment dat je hem best kunt bekijken, een harpoen door zijn lijf te stoten, en de hele onderwereld in rep en roer te brengen. Tienmaal meer plezier verschaft het mij, als ik vertrouwd kan raken met de vissen. Het zijn mijn vrienden, en vrienden laten je meer van hun aard en leefwijze kennen dan vijanden. Ik geef ze bijna altijd iets lekkers, en daarmee win je zeer spoedig hun vertrouwen.

Ik weet nog goed toen we tweemaal achter elkander op dezelfde plaats gingen zwemmen. André met zijn vervaarlijke grote harpoen, ik met mijn klein harpoentje, dat ik altijd achterwaarts houd bij het zwemmen; en ik voorzien van wat brood. De eerste keer waren er enkele geelstaarten, die het hapje zozeer apprecieerden, dat ze me niet verlieten. Een paar dagen later waren wij er weer. We zwommen een eind van elkander. Maar de geelstaarten herkenden hun weldoener aanstonds, en kwamen achter mij aan, niet achter André.

Langzamerhand sloeg Andre een beetje om. Ik had schik toen we dichtbij een mooie vis stonden, en hij zei: Och, laat ik hem niet steken, hij is veel te mooi. Later heeft André zijn jachttochten tot uitzonderingen gemaakt, en we genoten toen meer dan vroeger.

Buiten de experiëntie, die we met duiken opdoen, worden we nog een schat van gegevens rijker uit een bron, die even rijk is als weinig gebruikt. Eenmaal het een en ander wetend van het doen en laten der vissen hebben we altijd stof in overvloed om een gesprek aan te knopen met de vissers. 's Avonds op de stijger, of bij toevallige ontmoetingen beginnen we met hen over een vis die we gezien hebben, en dan zijn die eenvoudige lui in hun nopjes, omdat we van hun stiel wat af weten. Ze beginnen dan te vertellen al wat zij met de dieren meemaken. En vaak staan we verbaasd hoe gedetailleerd hun kennis is van een wereld, die ze slechts van buiten af door het golvende water heen kunnen bezien. Ze geven je complete levensbeschrijvingen van vissen en schilderen met levendige voorbeelden en veel gebaren hun karakter. Wat zij weten is ondervinding van jaren en overlevering van eeuwen. Zo goed als alle gegevens, die ik verzamel, bepraat ik met ervaren vissers, en zo kom je meer te weten dan met studieboeken. De kennis der viswereld van deze mannen kan een dik en interessant boekwerk vormen. Maar geen haar op hun hoofd heeft er ooit aan gedacht van hun rijke kennis ook maar een woord op papier te zetten.

Nu zijn die verhalen wel enigermate vermengd met populaire vooroordelen en volksgeloof, maar het kost ons weinig moeite deze vlekjes te onderscheiden van de waarheid. Veel dingen zijn ons pas opgevallen, nadat een visser er ons op gewezen had, en wij zijn er hun dankbaar voor.

ZES JOURNALISTEN IN DE V.S.

De zes Nederlandse journalisten, die momenteel een reis door de Verenigde Staten maken, zeiden op een persconferentie, die zij Donderdag hielden, dat Nederland grote behoefte heeft aan werktuigen en grondstoffen teneinde het zwaar door de oorlog getroffen land weer op de been te helpen.

Zij zeiden dat de voedselsituatie in Nederland zeer veel verbeterd is, maar dat er nog een schreeuwend tekort aan textielwaren, schoenen en gereedschappen bestaat. Zij deelden mede dat onder de artikelen, die men in de eerste plaats uit het buitenland hoopt te betrekken, landbouwwerktuigen en voertuigen bovenaan staan.

Prof. Hellema, redacteur van „Trouw", die de leider van het groepje is, zeide dat vele studenten in de Verenigde Staten verlangend zijn om naar de Verenigde Staten te komen teneinde de vorderingen te bestuderen, die gedurende de vijf jaar van hun bezetting aldaar gemaakt zijn om dan naar Nederland terug te keren met nieuwe vooruitstrevende ideeën om een beter, welvarend Nederland op te bouwen.

RECHTSTREEKS BEROEP.

Sjahrir verklaarde aan Aneta, dat de Republikeinen van plan zijn rechtstreeks beroep te doen op de Organisatie van de Verenigde Landen. Hoe dit beroep zal ingekleed worden en op welke wijze het aan de Organisatie van de Verenigde Landen ter hand gesteld zal worden, is nu in bespreking. Sjahrir woont nu in de woning van Soekarno; Soekarno zelf vertoeft in Midden-Java en keert Zaterdag weer naar zijn hoofdkwartier te Djokjakarta, waar Sjahrir hem een bezoek zal brengen en besprekingen met hem zal voeren (Aneta).

TUSSEN SEPTEMBER EN JANUARI.

Tussen September en midden Januari hebben Dakota transportvliegtuigen van het 31ste Rafeskader in Indië, meer dan 26.000 passagiers vervoerd waaronder 12.000 geïnterneerden en meer dan 3000 ton vracht waarvan 200 ton per parachute werd uitgegooid (Aneta).

STUDENTEN NAAR DENEMARKEN.

Een aantal Nederlandse studenten is op uitnodiging van de Deense studentenvereniging voor een verblijf van drie maanden naar Denemarken vertrokken. De reis is bedoeld voor studenten die weer op krachten moeten komen na een ernstige ziekte of op andere wijze dringend vacantie nodig hebben (Aneta).

De Administrateur van Financien in Curacao maakt hierbij bekend, dat de in Curacao in omloop zijnde Nederlandsche zilveren standpenningen en Nederlandsche pasmunten, na den 17den Januari 1946 niet meer beschouwd worden als wettig betaalmiddel. Echter kunnen deze van den 18den Januari 1946 tot en met ultimo Februari 1946, ten kantore van de Ontvangers a pari worden ingewisseld tegen Curacaosche munt - bank -, of muntbiljetten op de volgende werkdagen

Dinsdag, Woensdags, Donderdags en Vrijdags

van 9 - 12 u. en
van 2 - 4 u.

met uitzondering evenwel van de eerste en de laatste vier werkdagen van de maand.

De Administrateur van Financien voornoemd,
HOOGEVEEN

OPROEPING

van candidaten voor de vervulling van de betrekking van Griffier van de Staten van Curaçao, in verband met het aanstaande aftreden van den tegenwoordigen functionaris.

De sollicitatie staat open tot en met ultimo Januari 1946

Sollicitaties te richten aan de Staten van Curaçao, alhier.

Willemstad, den 29n. December 1945

De Griffier der Staten,
G. J. Ferguson.

Sport Rubriek.

„Officiële Mededelingen"

van

„De Curaçaose Voetbalbond,

RECTIFICATIE.

In het O.O. van de „Curaçaose Voetbalbond" is d.d. 23 Januari 1946 abusievelijk gepubliceerd, dat de Heer J. C. Viejou, en een achttal personen door de verenigingen „Jong Curaçao" en „Atlanta" candidaten waren gesteld voor de functies van Voorzitter en Leden van het Bondsbestuur respectievelijk.

Slechts de Heeren A. J. Maduro — lid van „S.U.B.T."
en C. L. W. Pauli — lid van „Vitesse"

werden door bovenvermelde verenigingen „Jong Curaçao" en „Atlanta" als candidaten gesteld voor de functie van Bestuursleden van de „C.V.B."

HET BESTUUR.